

КЛЮЧОВІ СМИСЛОВІ ОЗНАКИ ЯК КРИТЕРІЙ ТИПОЛОГІЗАЦІЇ ТЕКСТІВ АНГЛОМОВНИХ БАЙОК

У статті пропонується класифікація текстів англomовних байок за ключовими смисловими ознаками, що були виявлені при дослідженні онтологічних й гносеологічних властивостей тексту байки. Типологію текстів англomовних байок здійснено за аналізом їх заголовків та моралей.

The article presents English-American fable texts' typology which is elaborated according to dominating sense features revealed investigating ontological and gnosiological properties of fable. The typology of English-American fable texts is based on the analysis of their titles and morals.

Аналітичний огляд наукових праць, пов'язаних з проблемою вивчення жанру байки, дозволив виокремити основні напрями його дослідження (онтологічний [2, 6, 7], гносеологічний [18, 25], структурно-семантичний [3, 13, 19, 20], психолінгвістичний [5, 16], лінгвосинергетичний [14]), проникнути в онтологічну й гносеологічну суть байки, відстежити низку тенденцій та змін в розвитку англomовної байки, визначити критерії типологізації текстів англomовних байок за домінантними смисловими ознаками.

Актуальність статті зумовлена тим, що вивчення англomовної байки взагалі та типологізація її текстів зокрема ще не здійснювалася в наукових колах. Жанр байки з огляду на онтологічні й гносеологічні властивості останнього вивчається нами в аспекті його жанрово-стилістичних ознак, образної специфіки, змісту і смислу, функціональних особливостей, категорії комічного та композиційних характеристик тексту байки. Аналізуючи онтологічні властивості тексту англomовної байки, нами виявлено ключові смислові ознаки – заголовок та мораль, які визначають особливості смислової організації текстів англomовних байок. У контексті статті

здійснюємо відповідну класифікацію текстів байок англomовних байкарів доби Просвіти, Реалізму, Модернізму та Постмодернізму.

На думку В.А. Кухаренко, заголовок – це гранично стиснута згортка цілого тексту [11; 97]. Увібравши у свій об'єм увесь художній світ твору, заголовок має колосальну енергію туги згорнутої пружини [там само]. Заголовок є так званим “паратекстом”, тобто метакомунікативним сигналом вигадки тексту байки [23; 29].

Традиційно до заголовків класичних байок входять парні образи, які розкриваються у своїх властивостях шляхом зіставлення, порівняння, протиставлення в одній і тій самій сюжетній ситуації [10; 84]. Структура заголовка безпосередньо пов'язана з будовою тексту байки в цілому. На основі семантичного та текстово-інтерпретаційного аналізів ми виокремлюємо шість видів заголовків англomовної байки, кожен з яких отримує певну функцію та передає стислий зміст і комічний смисл сюжету байки: заголовок-матриця, проспективно-фактуальний заголовок, заголовок-вказівка на прототекст, заголовок-засіб компресії інформації, заголовок-кваліфікація, заголовок-пародія.

До першого виду заголовків відносимо ті заголовки англomовних байок, в яких байкар дотримується класичних традицій Езопа і його послідовників. До складу таких заголовків входять назви головних персонажів байки: “The Rose and the Weed” [35], “The Man and the Lightning” [27], “The Spaniel and the Cameleon” [29] тощо. Іноді в заголовку байки може міститися вказівка лише на одного з персонажів, наприклад, в тому разі, коли його антагоністом є не конкретний суб'єкт, а все оточення в цілому: “The Mouse Who Went to the Country” [29], “The Man With No Enemies” [27]. До назви байок входять номінативні одиниці, що мають сему оцінки, наприклад “The Fairly Intelligent Fly” [35], “The Owl Who Was God” [там само]. Наведені заголовки заздалегідь є стилістично маркованими, оскільки побудовані на прийомі антитези щодо подальшого розвитку сюжету. Такий прийом антонімічного зіштовхування слів пов'язаний із змістом байок, а вибір

контрастних образів та їхня номінація інакомовно відображають певні протиріччя дійсності [12; 90] й тим самим слугують підґрунтям утворення комічного смислу.

Отже, з огляду на вищезазначене, ми вважаємо, що наведені заголовки є матрицею для розгортання сюжету та обґрунтування вибору теми.

До другого виду заголовків ми відносимо байки з достатньо довгими, поширеними заголовками (Дж. Ейд, У. Сароян). Такі заголовки виконують функцію актуалізації категорії перспекції [11; 97]. Заголовки байок доби Модернізму (Дж. Ейд) містять номінативну одиницю “fable” [див.напр. 26, *The Fable of the Coming Champion Who Was Delayed*], яка на думку О.П. Воробйової, є фоновим інтродуктором, що забезпечує односпрямовану актантну орієнтацію [4; 134]. Текст, таким чином, набуває конкретної дійктичної орієнтації, а реципієнт отримує інформацію про відповідне орієнтування тексту [там само]. Такі заголовки містять додаткові передтекстові дані, а саме вказівку на жанр [11; 97].

Відмінною рисою байок У. Сарояна є заголовок, що відображає поєднання стислого змісту, оцінки й коди (термін У. Лабова) як заключення, що містить інформацію про те, як дана розповідь співвідноситься з реальною ситуацією [31; 359]. Такі заголовки характеризуються наявністю головних персонажів або тематичних імен (тематичних компонентів) [13; 36] (“*Young Man*”, “*Young King*”, “*Step-Daughter*”, “*Step-Mother*”) та вказівкою на їхні вчинки (“*said*”, “*assigned*”, “*cemented*”, “*took pity*”), що передають стислий зміст тексту байки, наприклад “*What the Intelligent Young Man Said of the Bird-Brained Young King Who Thought It Was Funny to Assign People to Whimsical but Impossible Task*” [34]. Іншими словами, у такому випадку в заголовку внесене “слово-орієнтир – згорнена інформація про подію, втілену в тексті” [22; 11].

Тематичний компонент заголовку – це його тема в тому сенсі, в якому розуміється цей термін в теорії актуального членування речення, тобто персонаж або явище, про яке йдеться в наведеному реченні. На наш погляд,

категорію оцінки й коди слід розглядати не окремо, а разом у межах заголовків, які можна назвати заголовками-моралями, оскільки вони, також як і мораль, є вербалізованим підсумком, підбиттям певних ідей, точок зору автора, по-друге, тематичний компонент є об'єктом оцінки, по-третє, засудження чи заохочення будь-якої поведінки персонажа передається у заголовках байок У. Сарояна за допомогою номінативних одиниць з семою “оцінки”: *“intelligent young man”*, *“bird-brained young king”*, *“evil Step-Mother”*, *“beautiful Step-Daughter”*. Такі заголовки-дескрипції [11; 99] самодостатні, вони менше схильні до внутрішньотекстових семантичних трансформацій і формують стійку перспекцію розгортання тексту [там само]. Вони знімають “загадку” тексту, попередньо декларуючи результат конфлікту [див.напр. 34, *The Lovely Thing that Happened to the Beautiful Step-Daughter Who Was Cemented into the Tower by the Bad Step-Mother*]. Наведені заголовки ми називаємо перспективно-фактуальними через вказівку на факт, покладений в основу сюжету.

При аналізі заголовків англomовних байок особливу увагу привертає використання алюзії. Стилiстичний прийом алюзії встановлює асоціативний зв'язок тексту байки з іншими текстами літератури і фольклору. Композиційна функція алюзії має вияв у грі між знаком і контекстом, унаслідок чого відбувається експансія смислу за межі конкретного поетичного тексту [1; 89, 15; 56-58]. Зміст тексту збагачується не лише через певну орієнтацію на конкретний художній текст, а й через виникнення між двома текстами цілої низки додаткових зв'язків, аналогій, паралелей, або ж, навпаки, контрастів, протиставлень.

Алюзія слугує поштовхом до переосмислення традиційних байкарських та фольклорних образів [див.напр. 35, *The Unicorn in the Garden, The Tortoise and the Hare, The Little Girl and the Wolf*; 27, *The Wolf and the Ostrich, The Grasshopper and the Ant*]. Так, наприклад, байка Дж. Тербера “*The Tortoise and the Hare*” [35] є алюзією на давньогрецьку байку Езопа. Алюзія у заголовку продовжується в експозиції байки: *“There was once a wise young tortoise who*

read in an ancient book about a tortoise who had beaten a hare in a race". У терберовському варіанті, також як і у Езопа, черепаха викликає зайця на змагання, проте, на відміну від античного джерела, де черепаці вдається обігнати зайця, їй не пощастило. Здається, що без алюзії на байку Езопа, текст американської байки багато б втратив, тому що не має нічого дивного в тому, що заєць перегнав черепаху. Для втілення власної моралі автору необхідне посилання на текст першоджерела: *"A new broom may sweep clean, but never trust an old saw"*. Таким чином, заголовок англomовної байки є вказівкою на прототекст.

Алюзія може відноситися не лише до одного конкретного твору, а й до фольклорного образу. У цьому випадку алюзія начебто розміщує текст у міфологічному просторі культури, встановлює глобальні текстові відношення на рівні традиції даного народу. На думку І. Гюббенет, алюзія є основною формою реалізації вертикального контексту, тобто всього соціокультурного фона, до якого входять культурні традиції, звички та вірування [9; 8]. Так, алюзію на міфологічний образ втілено у заголовку байки Дж. Тербера *"The Unicorn in the Garden"*, що обумовлює тенденцію до вираження смислу у заголовку – перемогу чоловічого начала над жіночим [24; 179]. Такий заголовок є засобом компресії інформації.

Особливістю заголовків байок доби Реалізму (Г.У. Керріл) є наявність двох персонажів, характеристика яких надається через епітети з семою оцінки – *"The Ambitious Fox and the Unapproachable Grapes"*, *"The Domineering Eagle and the Inventive Bratling"*. Такі заголовки ми називаємо заголовками-кваліфікаціями, оскільки надані атрибутивні властивості (негативні чи позитивні) вже у заголовку орієнтують на певні риси характеру персонажів, які будуть розкриті в змісті тексту байки на відміну від класичного вірця. Так, у байці *"The Persevering Tortoise and the Pretentious Hare"* [28] наполеглива черепаха старанно йде до цілі: *"Plodding on, he shortly made the/ Line that marked the victor's goal;/ Paused, and found he'd won, and laid the/ Flattering unction to his soul"*. Ретельність та пильність черепахи

передається через епітети *patient*, *flattering unction* та фразу “... *and severely/ Forth he issued from the mud*”.

Заголовок байки Г.У. Керріла “The Inhuman Wolf and the Lamb Sans Gene” є алюзією на заголовок байки Античності, проте, по-перше, наявність кваліфікаційної оцінки персонажу, по-друге, її контрастивна опозиція щодо персонажу тексту класичної байки, свідчить про те, що наведений **заголовок є пародією**. Наведену думку ілюструє низка епітетів, що характеризують головного персонажа – ягня, який є антиподом персонажу байки Езопа: “*The lamb was a lamb of a garrulous mind/ And frivolity most extreme:/ In the fashion common to all his kind,/ He cantered in front and galloped behind*” [28]. Наглість ягня, його неприродна поведінка провокує жорстокість вовка та призводить ягня до загибелі: “*I’ve swallowed your capers, I’ve swallowed your sauce,/ And it’s plain to be seen that my only course/ Is swallowing you.*” *He did*”. Комічний потенціал заголовку байки ґрунтується на концептуальному оксимороні **ДОТРИМАННЯ КАНОНУ/РУЙНАЦІЯ КАНОНУ**. У моралі байки основний персонаж – ягня без генів – порівнюється з чорним ягня (*black sheep*). Автором робиться висновок, що найрозумнішими ягнятами є ті, що знаходяться як то можна далі від водопою: “*THE MORAL: The wisest lambs are/ Who, when they’re assailed by thirst,/ Keep well away from a public bar*”.

Отже, заголовки англomовної байки стисло формулюють основну тему, виокремлюють і характеризують основний персонаж, передають зміст і комічний смисл тексту байки.

У моралі визначається оцінка автором персонажів байки, саме вона пов’язує текст байки з багатьма проявами реальної дійсності, до яких вона може бути застосована. Мораль байки, яка архітектонічно відокремлена від розповідної частини, є, на наш погляд, умовиводом, “зовнішньою” точкою зору байкаря [21; 23], семантичним висновком. Мораль – це “посудина витонченої байкарської форми” [30; 2], несюжетний елемент байки, об’єктивована істина, констатація закономірності [17; 88-89]. З метою класифікації текстів байок за видами моралі ми дослідили їх внутрішню

структуру, застосовуючи наукові здобутки структурно-семантичного підходу до вивчення байки. Так, на основі семантико-концептуального аналізу, ми виділили шість видів моралі: мораль-спонукання, мораль-оцінка, мораль-підсумок, мораль-доказ, мораль-натяк на текст-прототип, мораль-риторичне питання. Слід зауважити, що особливостями текстів байок доби Реалізму (Г.У. Керріл) та Постмодернізму (Х. Філіпс) на відміну від інших байок з експліцитною мораллю, є графічне відокремлення моралі з позначкою *The MORAL is that..* або *And the MORAL of the verses is...*[28]; *WHAT THIS PROVES TO A THINKING MIND: Jove himself couldn't get a job as Sunday-School Superintendent on his reputation* [33, *The Man and the Serpent*]; *Deduction to be drawn: Any old thing* [там само, *The Idol and the Ass*]. Крім того, авторським нововведенням, на нашу думку, є використання позначки IMMORAL замість MORAL. Ми вважаємо, що така інновація може розглядатися як **НОВИЙ УМОВИВІД, НОВЕ ЗАКЛЮЧЕННЯ**.

Мораль-спонукання дещо пов'язана з мораллю-оцінкою у разі, якщо автор спонукає до будь-якої поведінки, він оцінює її позитивно, проте, якщо відмовляє від певних вчинків, то надає негативної оцінки: *"A new broom may sweep clean, but never trust an old saw"* [35, *The Tortoise and the Hare*]; *"Government of the orioles, by the foxes, and for the foxes, must perish from the earth"* [там само, *The Birds and the Foxes*]; *"Be Honest and Respected and it Goes"* [26, *The Fable of the Honest Money-Maker and the Partner of His Joys, Such As They Were*]. У межах наведеного виду моралі нами виявлено мораль-рекомендацію та мораль, яка зорієнтована на певну групу людей. Так, мораль байки Х. Філіпса *"The Bee and Jupiter"* [33] має вигляд рекомендації як-то утримати когось в шорах: *"How to play a cinch. "Put both feet on the encircled object. Rosin the hands, take a long breath and Pull"*. У байці Г.У. Керріла *"The Rude Rat and the Unostentatious Oyster"* [28] через відособлене речення, що входить до складу байки, відбувається звертання байкаря лише до певної групи людей – хитрих людей: *"THE MORAL, for crafty men/ Is: When a maid has voiced her/ Contemptuous heart, don't think you're smart,/ But shut up – like*

the oyster".

Мораль-оцінка є семантичним результатом поєднання афоризму з оцінкою, тобто оцінка немов проектується на афоризм через те, що треба відзначити яка саме поведінка засуджується чи заохочується: *"It's better to ask some of the questions than to know all the answers"* [35, The Scotty Who Knew Too Much]; *"It is not so easy to fool little girls nowadays as it used to be"* [35, The Little Girl and the Wolf]; *"In all Learned Professions, Many are Called but Few are Chosen"* [26, The Fable of the Coming Champion Who Was Delayed]. Як свідчить текстово-інтерпретаційний аналіз фактичного матеріалу мораль-оцінка іноді містить вставне речення, яке за семантичним значенням виражає невпевненість байкаря: *THE MORAL is (or seems, at least, / To be): In etiquette you/ Will find that while enough's a feast / A surplus will upset you* [28].

Мораль-підсумок притаманна байці Б.Мандевіля "The Grumbling Hive: or, Knaves Turn'd Honest". Мораль тексту є розгорнутим підсумком подій, відбитих у байці: *"Then leave Complains: Fools only strive / To make a Great an Honest Hive. / T'enjoy the World's Conveniences, / Be Fam'd in War, yet live in Ease, / Without great Vices, is a vain / Eutopia seated in the Brain / Fraud, Luxury and Pride must live, / While we the Benefits receive... / So Vice is beneficial found, / When it's by Justice lopt and bound"* [32]. Суб'єктивна точка зору автора байки міститься в моралі байки Г.У. Керріла "The Vainglorious Oak and the Modest Bulrush" через використання особового займенника *I* : *"And THE MORAL, I'd have you understand,/ Would have made La Fontaine blush, / For it's this: Some storms come early, and/ Avoid the rush"* [28].

Мораль-доказ властива лише одній байці з усього корпусу матеріалу – "The Domineering Eagle and the Inventive Bratling" [28]. У моралі байки йдеться про те, що саме через гордівливість людини відбуваються її падіння; тебе можуть змусити "спуститися на землю" лише для того, щоб ти навчився поважати інших. Наприкінці тексту моралі автором вживано аббревіатуру

Q.E.D., значення якої зводиться до наступної фрази – “що й потрібно було доказати”.

Як вже зазначалося раніше, в байці Г.У. Керілла “The Persevering Tortoise and the Pretentious Hare” [28] черепаці вдалося перемогти на змаганнях зайця і, коли вона дійшла до фінішу, вона виклинула: “*Eureka!*”. Тим самим автор затримує увагу читача перед тим, як навести мораль, де робиться **натяк на текст-прототип** через використання прийому паронімічної атракції (*hare – hair*): “*And THE MORAL (lest you miss one) / Is: There’s often time to spare,/ And that races are (like this one)/ Won not always by a hair*”.

Текст моралі байки “The Horse and the Oyster” [33] представлено у вигляді **риторичного питання**: “*Of what use is a dress suit in the Desert of Sahara?*”. Мораль байки віддзеркалює марність спроби виставляти себе на показ, якщо тебе не хочуть помічати.

Таким чином, заголовок є внутрішнім механізмом ономаціологічного процесу, а саме формулює тему тексту байки та слугує її смислового розгортання, тобто є актуалізатором домінуючого концепту твору. Мораль байки, навпаки, синтезує, акумулює рух думки байкаря. Це інтелектуально-логічне зерно, яке немовби проростає з певності емоційної оцінки. Мораль додається до байки з метою роз’яснення корисного смислу, який вона містить. В моралі не тільки оцінюються дії персонажів, в ній закладено загальну позитивну або негативну оцінку певних дій, вказівки реципієнту на припустимість чи неприпустимість будь-якої поведінки, тобто точку зору байкаря. Заголовок і мораль є значущими позиціями тексту, в яких розміщується мовна форма та слугують змістовим й смисловим осердям тексту байки. У заголовку, також як і в моралі, проявляється текстова категорія модальності через використання емоційно-оцінних слів у їх денотативних значеннях.

Перспективним вбачається дослідження домінуючих жанрових ознак як критерій типологізації текстів англомовних байок.

ЛІТЕРАТУРА

1. Арнольд И.В. Импликация как прием построения текста и предмет филологического изучения // И.В. Арнольд. Семантика. Стилистика. Интертекстуальность: Сб. ст. – СПб.: Изд-во С.-Петербургск. Ун-та, 1999. – С. 77 – 92.
2. Веселовский А.Н. Историческая поэтика. – М.: Высшая школа, 1989. – 404 с.
3. Виноградов В.В. Язык и стиль басен И.А.Крылова // Язык и стиль русских писателей. Избранные труды. – М.: Наука, 1990. – С. 148 – 181.
4. Воробьева О.П. О средствах дейктической объективизации текста // Лингвистика текста и обучение иностранным языкам. Сб. научных статей. – К.: Вища школа, 1978. – С. 133 – 138.
5. Выготский Л.С. Психология искусства. – М.: Педагогика, 1987. – 345 с.
6. Гаспаров М.Л. Античная литературная басня (Федр и Бабрий). – М.: Наука, 1971. – 280 с.
7. Гачев Г.Д. Жизнь художественного сознания. Очерки по истории образа. – М.: Искусство, 1972. – 200 с.
8. Гегель Г.В.Ф. Басня / Лекции по эстетике. – СПб: Наука, 1999. – Т. 1. – С. 420 – 427.
9. Гюббенет И.В. К проблеме понимания литературно-художественного текста. – М.: Изд-во МГУ, 1981. – 110 с.
10. Кравцов Н.И. Художественные средства создания образа–персонажа в баснях Крылова // Поэтика и стилистика русской литературы. Сб. памяти академика В.В. Виноградова. – Л.: Наука, 1971. – С. 82 – 88.
11. Кухаренко В.А. Інтерпретація тексту. – Вінниця: Нова книга, 2004. – 272 с.
12. Морозова М.Н. Имена собственные в баснях И.А. Крылова // Поэтика и стилистика русской литературы. Сб. памяти академика В.В. Виноградова. – Л.: Наука, 1971. – С. 88 – 95.

13. Падучева Е.В. О семантических связях между басней и её моралью. – Тартуский ун-т. // Семиотика (Труды по знаковым системам, 9) – Вып. 422, 1977. – С. 27 – 54.
14. Піхтовнікова Л.С. Еволюція німецької віршованої байки (XIII – XX ст.): жанрово-стилістичні аспекти: Дис. ... доктора філол. наук: 10.02.04, 10.01.04. – Харків, 2000. – 427 с.
15. Поляков В.М. Вопросы поэтики и художественной семантики. Монография. – М.: Советский писатель, 1986. – 480 с.
16. Потебня А.А. Теоретическая поэтика. – М.: Издательский центр “Академия”, Спб.: Филологический факультет СпбГУ, 2003. – 374 с.
17. Селигеев С.А. Поэтика басни как философского жанра литературы в европейской и индийской литературной традиции // Учебные записки Туркменского университета. – Вып. 34, 1964. – С. 79 – 97.
18. Стенник Ю.В. О специфике жанровой природы басни // Русская литература. – 1980. – № 4. – С. 106 – 119.
19. Степанов Н.Л. Мастерство Крылова баснописца. – М.: Советский писатель, 1956. – 289 с.
20. Тараненко Л.І. Просодичні засоби реалізації зв'язності тексту англійської прозової байки (експериментально-фонетичне дослідження): Дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. – К., 2003. – 233 с.
21. Успенский Б.А. Поэтика композиции. Структура художественного текста и типы композиционной формы. – М.: Искусство, 1970. – 256 с.
22. Чернухина И.Я. Общие особенности поэтического текста. – Воронеж: Изд-во Воронежского ун-та, 1987. – 158 с.
23. Шмид В. Нарратология. – М.: Языки славянской культуры, 2003. – 312 с.
24. Энциклопедия символов, знаков, эмблем / Сост. В. Андреева и др. – М.: ЛОКИД – МИФ, 2000. – 576 с.
25. Юнкельсон Н. О басенном жанре // Дальний восток. – 1957. – № 6. – С. 176 – 180.

26. Ade J. The Fables. – 2005. – 18 p. – Режим доступу:
<<http://gaslight.mtroyal.ab.ca/gaslight/fablmenu.htm>>
27. Bierce A. The Fables. – 2004. – 67 p. – Режим доступу:
<<http://www.analitica.com/biblioteca/bierce/fables.asp>>.
28. Carryl G.W. Fables for the Frivolous. – 2007. – 19 p. – Режим доступу:
<<http://www.gutenberg.org>>.
29. Gay John. The Fables. – 2005. – 95 p. – Режим доступу:
<<http://www.kalliope.org/JohnGay>>
30. Gregory P. and J. The Fables of Aesop. – Boston: Gambit, 1975. – 176 p.
31. Labov W. The Transformation of Experience in Narrative Syntax
//Language in the Inner City (Labov W. (ed.)) / - Philadelphia: Univ. of
Pennsylvania Press., 1972. – P.354 – 396.
32. Mandeville B. The Grumbling Hive: or, Knaves Turn'd Honest. – 2003. –
12 p. – Режим доступу:
<<http://andromeda.rutgers.edu/~jlynch/Texts/hive.htm/>>
33. Phillips H. W. Fables for the Times. – 2007. – 5 p. – Режим доступу:
<http://www.gutenberg.org/>.
34. Saroyan W. The Fables. – 2006. – 9 p. – Режим доступу:
<http://www.questia.com/search/saroyan/>
35. Thurber J. The Fables. – 2005a. – 38 p. – Режим доступу:
<[http://www.latin.ru/cgi-bin/search/odm.pl?search=/Arts/Literature/Authors/T/
Thurber,_James/](http://www.latin.ru/cgi-bin/search/odm.pl?search=/Arts/Literature/Authors/T/Thurber,_James/)>

Ключові слова: байка, заголовок, мораль, алюзія, сюжет, текст-прототип, смисл, пародія, афоризм, паронімічна атракція.

Ключевые слова: басня, заголовок, мораль, аллюзия, сюжет, текст-прототип, смысл, пародия, афоризм, паронимическая атракция.

Key words: fable, heading, moral, allusion, plot, text-prototype, sense, parody, saying, paronymic attraction.

Главацька, Ю. Л. Ключові смислові ознаки як критерій типологізації текстів англомовних байок // Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції “Текст у парадигматичному просторі сучасної лінгвістики – 2008”. – 7-8 жовтня. – Переяслав-Хмельницький // Теоретична і дидактична філологія : зб. наук. праць / ред. проф К. Городенська – К. : Міленіум, 2008. – Спецвипуск 1. – С. 113 – 122.